

Til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

Vedr.: Henvendelse fra Rådet for Grøn Omstilling vedrørende klimaeffekten af pyrolyse

Vi tillader os hermed at følge op på en henvendelse fra miljøorganisationen Rådet for Grøn Omstilling til medlemmerne af Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg vedrørende klimaeffekten af pyrolyse (MOF Alm.del - Bilag 635).

Generelt byder vi Rådet For Grøn Omstillings interesse for udfordringerne ved udrulningen af pyrolyse i stor skala frem mod 2030 og 2040 velkommen. Vi finder det dog hensigtsmæssigt at bidrage med en opfølgende kommentar, idet informationsmaterialet om pyrolyse fra Rådet for Grøn Omstilling indeholder misvisende oplysninger.

Indledningsvis vil vi gerne pointere, at Pyrolyse Danmarks medlemmer i dag har i alt fem kommercielle anlæg i drift, under idriftsættelse eller installation og syv anlæg i pipeline. For at sikre, at denne kapacitetsopbygning og teknologiudvikling kan fortsætte, har Pyrolyse Danmark påpeget en række nødvendige rammebetingelser for at nå målene i den grønne trepartsaftale. Disse inkluderer metoder til at håndtere regulatoriske og miljømæssige krav ved spredning af biokul i stor skala, kommunal udpegning af relevante lokationer, forenkling af lokalplanstilladelser samt igangsættelse af arbejdet med kommende reguleringer og forskningsresultater. Vores opfattelse er, at dette arbejde allerede er påbegyndt eller planlagt og vil blive nærmere beskrevet i den kommende Pyrolyse-strategi.

I henvendelsen fra Rådet for Grøn Omstilling redegør man for beregninger, som viser, at gylle, der har været i et biogasanlæg, først har en netto-klimaeffekt efter mellem 8 og 40 år, for træ går der cirka 30 år, mens halm har en netto-klimaeffekt efter få år. Rationalet er, at man skal holde den kulstoflagring, der sker i form af biokul op imod, at der ville blive lagret kulstof i marken i en vis periode, hvis biomassen i stedet var blevet bragt direkte ud på marken og nedpløjet.

Pyrolyse Danmark anfægter det rationale, som Rådet for Grøn Omstilling baserer deres anbefalinger på, nemlig at der bør lægges større vægt på korttids-klimaeffekten af biomasse, som efterlades i jorden.

Det er vedtaget praksis på klimaområdet, at man opgiver klimavirkning på 100 års basis. Denne tidsramme bruges i alle internationalt anerkendte opgørelser over nationernes klimaregnskaber. I et 100 års perspektiv er klimavirkningen af kulstoflagring med biokul langt større end klimavirkningen ved blot at nedpløje biomassen. Både det internationale klimapanel, IPCC, og den kommende EU-forordning om Carbon Removal and Carbon Farming Certification (CRCF) kræver, at permanent kulstoffjernelse skal være stabil og sikret i hundreder til tusinder af år for at blive betragtet som en effektiv løsning til at fjerne historiske emissioner eller permanent erstatte emissioner, der ikke umiddelbart kan reduceres, som fx emissioner fra landbruget. Biokul fremstillet ved pyrolyse opfylder disse krav, det gør nedpløjet restbiomasse ikke.

Beregningerne, som Rådet for Grøn Omstilling har udført på klimavirkningen af biokul fremstillet af restfibre fra biogasanlæg, tegner endvidere et urealistisk billede af, hvor lang tid der går, før CO₂-effekten af biokul "overhaler" klimaeffekten af nedmuldede restfibre. I særdeleshed er påstanden om "op til 40 år", som flittigt anvendes i deres kommunikation, forkert.

Ifølge de seneste opgørelser fra National Center for Fødevarer og Jordbrug (DCA) har kulstoflagring med biokul produceret på biogasrestfiber "overhalet" den midlertidige klimavirkning ved nedpløjning inden 20 år, under nogle antagelser endda meget tidligere.

Det hører også med til billedet, at restfibre fra biogasanlæg kun udgør 15% af den tilgængelige biomasse til pyrolyse. Langt størsteparten af den tilgængelige ressource for pyrolyse og fremstilling af biokul udgøres af halm, der ellers ville være blevet nedpløjet. Her tager det kun ganske få år, før klimavirkningen af biokullet overstiger klimavirkningen af den nedpløjede halm.

Rådet for Grøn Omstilling har en række andre anbefalinger, som Pyrolyse Danmark anser for fornuftige. Det gælder fx at pyrolyse ikke bør udrulles i større skala, indtil vi ved, hvilke miljøfarlige stoffer, der potentielt ender i biokullet.

Medlemmer af Pyrolyse Danmark informerer åbent om, hvilke miljøfarlige stoffer, der potentielt kan ende i biokul, og hvad der rent faktisk er indeholdt i biokul fremstillet på moderne pyrolyseanlæg. I ingen tilfælde er der målt indhold af miljøfremmede stoffer, som overstiger nogen relevant grænseværdi.

EU har set potentialet i biokul og har inkluderet biokul lavet på planterester og husdyrgødning i sin gødningsforordning som et gødningsprodukt. I Danmark har vi imidlertid en mere forsigtig tilgang og ønsker yderligere undersøgelser. Vi kan i Pyrolyse Danmark helt tilslutte os den danske model, hvor forsigtighedsprincippet lægges til grund for miljøvurderingen, og vi håber, at de undersøgelser, som vil ligge til grund for den tilskudsordning, der er beskrevet i den grønne trepart, kan være afsluttet i 2027.

Det er også fornuftigt, når Rådet for Grøn Omstilling anbefaler, at det er nødvendigt, at der kun pyrolyseres biomasse, der ikke har en bedre funktion andre steder, og at der ikke bygges flere pyrolyseanlæg, end der er relevant biomasse til i Danmark. Dette er i fuld overensstemmelse med anbefalingerne fra den grønne trepart og fra Pyrolyse Danmark.

Det er ligeledes fornuftigt, når Rådet for Grøn Omstilling anbefaler, at Regeringen bør lave en strategi for anvendelse og prioritering af biomasse og belyse de reelle miljø- og klimamæssige konsekvenser ved Danmarks forbrug af biomasse.

Vi håber, at Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg vil tage hensyn til ovenstående kommentarer i sin vurdering af henvendelsen fra Rådet for Grøn Omstilling.

Med venlig hilsen

Martin Lünell Christensen, Formand & Morten Heick, Næstformand